

Intervju med Hannah Körm-Schütz, intervjuperson nr 62

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:55:48

Datum: 2018-10-19

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Göteborgsrummet

Tid: 15.45 – 16.45

Intervju med Hannah Körm-Schütz

Bandningen börjar

Talare [00:00:01]: ... grundläggande mikrofonkunskap.

Intervjuare [00:00:03]: Det fungerar alldeles utmärkt bra men då börjar vi då och då är det alltså Rolf Sossna som intervjuar Hannah Körm-Schütz i Göteborgsrummet i Ostindiska huset och det är den 19:e oktober 2018 så vi börjar med det formella, vad heter du?

Talare [00:00:21]: Jag heter Hannah Körm-Schütz.

Intervjuare [00:00:23]: Och hur gammal är du?

Talare [00:00:25]: Jag är 54 år.

Intervjuare [00:00:28]: Och vad har du för yrke eller sysselsättning eller vad gör du?

Talare [00:00:30]: Jag är faktiskt alldeles strax, jag är formellt fortfarande anställd men jag är alldeles strax arbetssökande, jag har varit verksamhetschef på ett kulturhus ute i Torslanda under nästan fyra år.

Intervjuare [00:00:45]: Okej och vad gjorde du innan dess?

Talare [00:00:46]: Innan dess var jag i Bergsjön en sväng och jobbade på en liten förening där vi jobbade med ungdomar som inte skapar problem i samhället alltså de duktiga ungdomarna.

Intervjuare [00:00:53]: Jaha oj.

Talare [00:00:56]: Stötta och hjälpa dem att bli projektledare för sina egna liv kan man säga.

Intervjuare [00:00:59]: Vad spännande.

Talare [00:01:02]: Ja det var väldigt spännande men fruktansvärt tungt.

Intervjuare [00:01:04]: Tungt?

Talare [00:01:05]: Ja det är en sådan jobbig stadsdel.

Intervjuare [00:01:07]: Ja, ja, ja.

Talare [00:01:08]: Så det var så otroligt man kom folk nära där och det var en kille som blev mördad under den tiden som vi var där som var i vår grupp.

Intervjuare [00:01:15]: Shit.

Talare [00:01:17]: Ja och sen var det en äldre bror som blev skjuten, han klarade sig men ja du vet så man kom väldigt nära våldet och slummen där ute liksom.

Intervjuare [00:01:25]: Men för det här var ungdomar som inte hade problem.

Talare [00:01:28]: Oh ja och det är mycket som är fantastiskt i Bergsjön som är jättefint, det finns en otrolig familjesammanhållning och det finns väldigt mycket goda krafter men det finns också så mycket skit tyvärr.

Intervjuare [00:01:44]: För det är så otroligt viktigt att lyfta fram det goda också, det positiva, tyvärr så är det negativa ofta det man fokuserar på.

Talare [00:01:50]: Ja precis det finns väldigt mycket positivt och de här ungdomarna de blir en slags ambassadörer så de blir det goda exemplet och det jobbar vi jättemycket med så de i sin tur hade grupper med småbarn och jobbade med.

Intervjuare [00:02:05]: Vilken ålder var detta?

Talare [00:02:06]: Dem vi jobbade med vår kärngrupp om man säger så de var i gymnasieåldern allihop och då hade vi fyra olika områden där jag hade ansvar för att bygg en bit.

Intervjuare [00:02:17]: För att?

Talare [00:02:17]: Bygg-en-bit kallade vi det för och...

Intervjuare [00:02:20]: Vad var det?

Talare [00:02:20]: Det har varit på gång väldigt länge ett kulturhus i Bergsjön som har blivit fördröjt och försenat och fördröjt och försenat och som har blivit ett helt kommunalt hus från att egentligen ha varit på tal att vara föreningsägt från början, föreningslivet där ute är enormt starkt alltså folk med utländsk bakgrund de vårdar verkligen föreningslivet och är väldigt duktiga på att söka bidrag och ha föreningar och då hade vi en Folketshusförening där och Folkets hus liksom mantra det är ju möte och att man är politiskt och religiöst obunden vilket gjorde att vi kunde fungera som en paraplyorganisation så att vi kunde ha assyrier och somalier och de kunde jobba ihop under oss.

Intervjuare [00:03:06]: Var det ofta då etniska eller religiösa grupper?

Talare [00:03:12]: Föreningarna är mycket det...

Intervjuare [00:03:15]: Ja för jag var i Hammarkullen och intervjuade folk där och där berättade de också om det men ni fick dem att samarbeta då?

Talare [00:03:20]: Ja alltså vi gjorde jättemycket saker ihop under vårt paraply och den föreningen jag tillhörde var också en medlemsförening i den här Folketshusrörelsen det var bara att jag råkade gå in och bli ordförande i den Folketshusföreningen under den tiden så för mig blev det väldigt tätt sammankopplat men en utav dem tre som jag hade i min lilla grupp där hon jobbar faktiskt på stadsbyggnadskontoret nu för tiden.

Intervjuare [00:03:41]: Jaha.

Talare [00:03:42]: Så det var väldigt roligt, det var så konkret alltså hon fick erfarenhet, vi var där på sex eller sju möten och följde byggprocessen och fick göra djupintervjuer med folk som arbetade med projektet och hon blev så intresserad och tänkte liksom på alla sex så det var kul då kände man sådär yes [skrattar] det har lett till någonting bra.

Intervjuare [00:04:04]: Då har du bidragit till att göra världen till en lite bättre plats.

Talare [00:04:08]: Ja för det var väldigt spännande med henne, jag lärde mig otroligt mycket utav henne, hon var en jätteduktig tjej som lämnade Bergsjön och lämnade de normala gymnasierna som de går på som bor i Östra Göteborg och åkte in och gick på Hvitfeldtska och kände sig aldrig hemma, kände sig som djur i bur, kände sig som en apa eller kände sig som lilla maskoten eller lilla alibi alltså hon hade många sätt att beskriva det.

Intervjuare [00:04:29]: Men alibi då är man liksom det är positivt för dem då höll jag på att säga?

Talare [00:04:33]: Nej alibi är negativt för det är liksom i ett kompisgäng så vi har en kompis som...

Intervjuare [00:04:39]: Fast det är ingen riktig kompis utan...

Talare [00:04:40]: Inte riktigt så kanske, hon hade en massa kompisar också och hon pratade perfekt svenska och har varit här länge och är jättesöt och har allting för sig och så men hon trivdes aldrig så hon sökte sig mer och mer tillbaka till sina gamla rötter och till sina gamla kompisar i Bergsjön och blev väldigt aktiv i den här lilla gruppen som vi hade och hon höll liksom på att gå åt fel håll när vi fångade upp henne men sen så hittade hon det här då på stadsbyggnadskontoret och så började hon plugga och så har hon läst på Chalmers så det är skitkul.

Intervjuare [00:05:12]: Ja för utbildning verkar vara en nyckel.

Talare [00:05:14]: Mm verkligen oerhört ambitiös familj med en väldigt, väldigt driftig pappa som har kört de här två döttrarna då hon och hennes äldre syster hit och dit över hela stan och verkligen jobbat på integrationen.

Intervjuare [00:05:27]: Det är mycket föräldrarna som det hänger på?

Talare [00:05:30]: Väldigt mycket och så bor de i en liten radhusträdgård så de bor inte i värsta gettot men ja väldigt ambitiösa föräldrar och väldigt mycket så här hem, läs läxor innan du får göra någonting annat för utbildning betyder allt för dem.

Intervjuare [00:05:47]: Jag intervjuade en tjej, ung, tjugo år, från Tynnered med arabisk bakgrund eller hon är född i Sverige men föräldrarna kom från Palestina läste också på Chalmers och just det här då hade föräldrarna inpräntat hur viktigt det var med utbildning men så hade hon en syster som var 17 år som en dag helt plötsligt började ha slöja till allas stora förvåning.

Talare [00:06:10]: Ja det händer ju det händer en utav våra tjejer också som vi hade som var väldigt så frigjord och enormt och vi brukade ofta ta med dem till ett badhus och åka till en sådan här du vet vad heter det? Vattenpark för det är roligt och spännande och kul och hon hade en pytteliten bikini tills en dag då hon hade helbaddräkt.

Intervjuare [00:06:33]: Vad händer?

Talare [00:06:33]: Ja vad händer? Nej jag har nog alltid funderat på det här och jag har nog tänkt i de banorna och jag känner mig mer uppskattad som kvinna när jag är så här eller som människa när jag är så här istället för att jag blir ett sexobjekt och ja hon pratade mycket om objektifiering också väldigt hög utbildningsnivå på henne så...

Intervjuare [00:06:52]: Hon kände sig inte som ett objekt när hon då blev...

Talare [00:06:54]: När eftersom hon tyckte att hon hade gjort ett eget val, hennes mamma var skitförbannad, hon bär inte slöja hennes mamma så hon blev skitförbannad och de hade bråkat så i den familjen och vi sa att vi lämnade det landet för att vi ville komma undan det förtrycket och nu går du in i det men det var ingen, jag tror inte det var någon risk för att hon skulle bli någon slags aktivist eller extremist på det sättet utan det var bara ja hon gjorde något annat.

Intervjuare [00:07:20]: Det finns en enorm utseendefixering och pressen på de unga för det var redan när vi var unga men jag menar nu är det ännu värre med Instagram och Facebook och alltihopa och perfekta kroppar så det är klart att man kan välja det som ett skydd och att inte ställa upp på den där utseendefixeringen.

Talare [00:07:36]: Men den här extremismen det såg man också där vissa killar som var sådär lite småbusiga på det där gulliga sättet som bara är lite högstadiekillar som bara skrattar lite, plötsligt en dag så är de otroligt välklädda och börjar anlägga lilla skägget, bugar, slutar ta i hand och sen så bär det iväg om man säger så.

Intervjuare [00:08:01]: Vad händer där då?

Talare [00:08:01]: De rekryterar i skolorna.

Intervjuare [00:08:04]: Jaha för det låter som en nyfrälst sådär som har mött Gud eller Jesus eller...

Talare [00:08:08]: Och det är det som de har gjort, de har mött Allah.

Intervjuare [00:08:12]: Så det är liksom ett alternativ och ett annat är kriminalitet då att ingå i ett gäng.

Talare [00:08:16]: Mm precis och gängen är jättestarka så initialt är folk väldigt glada när de blir sådär duktiga sen när de försvinner till Syrien så är man inte lika glad och det var allt det där såg man på så nära håll under den tiden man jobbade där, det var oerhört givande arbete alltså vi lärde dem att bli projektledare vi gick in och frågade vad vill ni göra? Jo vi vill åka på lägerskola. Hur åker man på lägerskola? Man behöver pengar. Hur får man pengar? Man ordnar ett disco till exempel. Hur ordnar man ett disco? Och så fick de göra och driva hela processen själva då och få ihop de här pengarna och sen så sökte vi pengar för resten utifall att det inte räckte och så åkte vi på lägerskola.

Intervjuare [00:08:56]: Men vad hände med hela projektet då det låter ju fantastiskt?

Talare [00:09:01]: Vi tog in en annan kille efter mig och så avslutade jag för då blev jag head huntad till Vingen.

Intervjuare [00:09:08]: Jaha så det var därför du slutade?

Talare [00:09:09]: Ja det var därför, jag tröttnade också på det där att både söka pengar till sin egen tjänst och till verksamhet alltså det är väldigt tröttsamt att vara så helt frilans det tror jag att du vet en del om [skrattar].

Intervjuare [00:09:25]: Ja det vet jag en del om herregud men jag menar det här är också så korkat då eftersom man inte det här låter som att ni jobbade väldigt mycket förebyggande och där finns det nog inte pengar men däremot när man sen ska börja lappa ihop allt som har gått sönder som är mycket dyrare.

Talare [00:09:42]: Ja nej det är verkligen påtagligt det där och vi initierade också samarbete mellan kvarterspolisen och de vad heter de? Nu tappar jag bort ett ord, fritidsledaren som driver runt på stan som är ute och går de heter någonting speciellt som förövrigt bara finns en i hela Östra Göteborg, en, och han ska täcka allt från Gamlestaden till Kortedala och Bergsjön och Olofstorp till hela vägen där hur mycket som helst, men, och med en skolkurator det var så vi fick inblick i det här med rekryteringen och vi då och sen en annan förening och alla andra hade stöd och vi hade inget kommunalt stöd och de var jättearga på det de andra för de sa vi ser resultat, vi ser att de nu gör hjälper så är det. Men det finns många andra goda krafter vi hade en gratis lokal som Familjebostäder gav oss som vi inte behövde...

Intervjuare [00:10:34]: Som är kommunalt...

Talare [00:10:35]: Ja precis som vi inte behövde betala någon hyra för för att de också såg att det var en positiv verksamhet och de gör otroligt mycket där ute också med läxläsning och allting alltså fantastiskt mycket bra.

Intervjuare [00:10:46]: Det verkar som att de kommunala bostadsbolagen har börjat ta ett ansvar ute i förorterna.

Talare [00:10:50]: Ja verkligen det engagemanget som finns där det är helt otroligt, det är verkligen fantastiskt att se och sen är de förtvivlade på samma gång också för det hyrs ut, i Bergsjön så hyrs alltså antagligen 40 någonting procent av lägenheterna hyrs ut i andra, tredje eller fjärde eller femte eller sjätte hand.

Intervjuare [00:11:11]: Varför då?

Talare [00:11:13]: Alla vet om det för att förstahandägaren bor sen i Askim och tjänar pengar på alla leden så du kan hyra en lägenhet där ute för 16 000 som egentligen skulle kosta kanske 9 000.

Intervjuare [00:11:25]: Men det där är illegalt.

Talare [00:11:28]: Ja.

Intervjuare [00:11:29]: Hur kan det fortsätta?

Talare [00:11:30]: Men alltså polisen är helt, de kan inte göra någonting för de har ingen laglig rätt att gå in i lägenheterna och Familjebostäder har ingen laglig rätt att gå in i lägenheterna, de kan gå dit och ringa på och så öppnar ingen och detta gör också att hela lägenhetsparken slits ju för de kommer inte in och gör normalt underhåll eftersom de som bor där i tredje hand vågar inte säga ett pip om något går sönder eller som är trasigt eller så så det är hemskt. Jag vet att de jobbar på att försöka hitta en lösning och det kan hända att det har kommit någon nu jag har inte haft den kontakten men då och två år efteråt så hade det inte hänt någonting då pratade Siv som jobbar på Familjebostäder om det då att om hon skulle kartlägga hur bostadsbeståndet såg ut så skulle hon behöva en fotbollsplan för det här med andra och tredje och fjärde hand så det är helt absurt och det är Göteborg [skrattar] en rik stad på 2000-talet, nej de är helt bakbundna, enda gången de kan gå in det är om de misstänker att det är misshandel eller någonting sådan som sker i lägenheten eller att någon verkligen mår dåligt då kan polisen gå in men de kan inte gå in med lagliga medel på grund av att de misstänker att det bor någon olagligt i andra hand, de har ingen rätt till det.

Intervjuare [00:12:41]: Jag intervjuade en annan kvinna från Hammarkullen som pratade om att det håller på att växa fram ett parallellsamhälle där och det var mycket invandrare då naturligtvis och även företagare som anställde folk, papperslösa och sådana, svart istället för att ha en och betala vettig lön så har du fem och betalar skitlön och det är inga sociala avgifter och ingen säkerhet eller någonting där de här människorna som tvingas ta de här jobben för att de får inget annat och inte har några papper alltså de blir utnyttjade på flera håll.

Talare [00:13:15]: Ja precis den här serien Vår tid är nu eller vad heter den?

Intervjuare [00:13:18]: Ja just det.

Talare [00:13:20]: Den som går nu med de italienska diskarna det där är jättevanligt idag.

Intervjuare [00:13:24]: Det är det alltså?

Talare [00:13:25]: Det finns nästan inga restauranger som har svenska anställd personal som diskar och många utav dem är naturligtvis då kanske här på laglig väg och bara har lite dåliga löner så men det är väldigt stor svart marknad också.

Intervjuare [00:13:37]: Så de utnyttjas från de här?

Talare [00:13:39]: Det finns folk som bor på restaurangerna som sover liksom i bakrum.

Intervjuare [00:13:46]: Och man kommer inte åt det alltså man vet om detta men man kommer inte åt det?

Talare [00:13:49]: Ja alltså jag har en kompis som jobbar på Hälsovårdsmyndigheten eller på Miljöförvaltningen och de gör oplanerade besök och ibland har de liksom bara när de kommer in genom dörren så bara rasslar det till [gör ljud] och händer saker så de har starka misstankar men inga bevis och det finns inga papper och de här människorna pratar inte för de vill inte förlora sitt jobb liksom så de har starka misstankar ibland kan de till och med se att det ha stått tre och diskat för de ser in i köket och sen plötsligt finns det ingen så här har ni ingen som diskar? Nej vi har lite vakanser på det [skrattar] vi ska anställa ny, vi letar.

Intervjuare [00:14:25]: Hur kommer man åt detta då?

Talare [00:14:26]: Det vet inte jag jag tror inte resurserna finns för vad ska man göra, ska man filma i smyg eller?

Intervjuare [00:14:35]: Nej men jag tänker att det hänger någonstans ihop de här gängen och extremisterna och utanförskap ibland tänker jag så här det blir bättre om några generationer när det liksom har...

Talare [00:14:50]: Jo men någonstans när det har satt sig och jag tänker också att på något sätt så antingen måste vi få tillbaka starka fackföreningar eller också så måste någonting annat ersätta det för det är faktiskt när man känner att man har stöd och tillsammans som man kan våga gå in och anmäla en sådan arbetsgivare till exempel men annars så...

Intervjuare [00:15:08]: Jag tänkte också det där med lägenhetsuthyrning eller att folk betalar ockerhyror och alltihopa alltså det hänger ihop på något vis.

Talare [00:15:19]: Ja de betalar jättemycket och så bor de många fler i lägenheterna än vad de borde men du har alltså vad var det nu har jag tappat den siffran men den var så fruktansvärd så man blir alldeles rädd alltså hur många barn som är bostadslösa i Göteborg.

Intervjuare [00:15:35]: Ja just det 600 eller någonting 633 eller...

Talare [00:15:37]: Ja precis hur många som helst och det är helt absurt.

Intervjuare [00:15:43]: Ja jag läste om detta de bor inte på gatan utan det är det att de inte har någon fast bostad utan de flyttar runt så.

Talare [00:15:48]: Ja att de flyttar runt och de tillhör inte den lilla kategorin som inte har en fast adress som kanske nästan själva har valt det för att man är psykiskt sjuk eller att man inte orkar eller inte vill eller att man till och med vill bo i skogen det gör de inte för det här är familjer som bara inte har någonstans antagligen för att man har lite betalningsanmärkningar så det är svårt att få och det är också absurt alltså det är så mycket sådant som pågår idag så det är skandalöst.

Intervjuare [00:16:15]: Vad ser du för, en av frågorna är att man pratar om Göteborg som en segregerad stad, hur ser du på det?

Talare [00:16:20]: Extremt jag tror att den här staden är ett föredöme åt fel håll [skrattar] vi har verkligen misslyckats nej men det ser man ju alltså det vi gjorde aningslöst ett tag att tillåta anhöriga att välja var man själv ska bo det har skapat parallellsamhällen även om folk hyr vitt här även om de har tillstånd och så och sen det här är sådant här som man nästan inte får säga för då blir man anklagad för att vara rasist eller något annat men jag tycker att det är helt absurt att man inte får arbeta i väntan på tillstånd för att de flesta människors vilja och instinkt är ju att arbeta plus att om du får en tillhörighet så lär du dig språket fortare och du får också mindre tid att må dåligt för du fokuserar på någonting annat liksom men det gör vi inte så då begår man ett lagbrott ifall man arbetar och då är man inte med i samhället så där har du grogrund för svart arbetskraft för det första för folk vill ändå ha lite pengar och ha lite grann och sen tror alla då att man får så jävla mycket pengar, ursäkta nu svor jag, man får så mycket pengar när man är och väntar då, när man har fått sina tillstånd och sådär, det får man inte, man får så lite så att man knappt har råd att åka spårvagn för det tar upp hela dagen och då får man välja mellan spårvagn och mat och det är också helt galet.

Intervjuare [00:17:48]: Ja det var en kvinna ja hon från Bergsjön, nej hon från Hammarkullen som pratade just om det att människor som kommer hit de har jobbat hela livet och de är vana och jobba och vill jobba och så får de inte det och då hamnar man i det här vakuemet och så hamnar de i någon slags rundgång.

Talare [00:18:06]: Och så hamnar man väldigt lätt i missbruk och det kan man förstå de har varit med om oerhört traumatiska och fruktansvärda händelser kanske och sen så har du drömmar som är vidriga och så har du ingenting att göra och så driver du runt och då tar du till flaskan eller tabletter eller som i Bergsjön då där alla tuggar kat, alla tuggar kat [skrattar].

Intervjuare [00:18:20]: Jaha är det så?

Talare [00:18:21]: Ja det är hur vanligt som helst liksom.

Intervjuare [00:18:26]: Det hade jag ingen aning om för det är jag menar tabletter kan man fatta det är lätt att smugla in men kat är stort alltså får de in det?

Talare [00:18:36]: Ja det är ett parallellt samhälle där alltså det är parallella banksystem, det är parallella allt, allt, allt är parallellt det finns liksom allting du och alla dessa somaliska män som driver runt och sitter på caféerna och pratar hela dagarna och kvinnorna då som tar hand om allting hemma så finns det väldigt mycket goda krafter det finns en somalisk förening där ute som är oerhört bra som får stöd, som får in ungdomar i idrotten och jobbar jättebra, det finns en annan somalisk förening som inte är bra som får stöd som bland annat har en lokal som de hyr ut, de får alltså hyran betald med föreningsstöd och sen hyr de ut och tjänar pengar på det så att de är inte där själva utan de hyr ut till fester och olika sådana saker och det pågår mitt framför näsan också på vårt samhälles kontrollantenheter men de har också svårt att bevisa det för de som hyr de säger nej men vi har bara lånat och vi är medlemmar i föreningen och vi har fest det är väl roligt, lite så.

Intervjuare [00:19:36]: Man pratade förr om att USA skulle vara the melting pot, där skulle alla smälta ihop och så skulle det bli en jämn blandning men vad det blev det var att istället blev det Chinatown och Little Italy och som getton och sådär att det inte alls blev den här hopsmältningen ser du likadant här?

Talare [00:19:56]: Ja vi är på väg dit definitivt och det blir så om du är, om vi då tar Bergsjön eftersom jag känner till det ganska bra, om du är en kvinna som bor i Bergsjön och så har du jättemycket att göra med familjen och sådant och du kommer inte ut, det är till och med kanske så att din man inte riktigt tycker om att du ska vara ute på stan, och då lever du bland de som du känner och kan för all del få, det kan skapa en trygghet och välbefinnande på ett sätt men du utmanas inte att överhuvudtaget lära dig någonting om din nya kultur som du har kommit till, någonting om landets alltså alla processer om du ska till läkaren eller vad du än ska göra i det offentliga det vet du ingenting om och du lär dig inte språket.

Intervjuare [00:20:43]: Ja för språket verkar vara en nyckel.

Talare [00:20:44]: Ja absolut så det skapar ett utanförskap som heter duga och då är det så att vissa saker måste man ändå göra och då går man till den äldste eller till den och den som hjälper till och då blir det väldigt ofta imamen som är duktig och som får ett oerhört starkt inflytande och så blir det en negativ cirkel, det finns många jättegoda imamer också som är fantastiska och som till exempel ordnar språkkurser för kvinnor i moskéerna så det finns både och, men som jag ser det så är en utav de största felen det är dels då ett att man inte får arbeta i väntan på tillstånd och två att man har tillåtits att bosätta sig i gettoliknande områden.

Intervjuare [00:21:29]: För jag vet för några år sedan att de gick ut i Hammarkullen eller människorna gick ut och sa nej inga fler invandrare får flytta hit nu.

Talare [00:21:37]: Och så är det.

Intervjuare [00:21:40]: För mycket av det du säger känner jag faktiskt igen från just

invandrare som säger precis samma sak.

Talare [00:21:45]: Ja precis.

Intervjuare [00:21:44]: Och de kan vara ännu hårdare flera har sagt sådär folk som kommer hit från andra länder och har begått brott i Sverige de ska utvisas, folk ska inte komma hit och förstöra.

Talare [00:21:55]: Den värsta rasismen finns bland invandrare.

Intervjuare [00:21:56]: Ja.

Talare [00:21:57]: De är stenhårda.

Intervjuare [00:21:58]: Det är intressant ja.

Talare [00:22:00]: De är verkligen rabiata nästan och det är lite utifrån egen sak då att vi är här och vi har etablerat oss, vi måste få en chans, det kan inte komma hit mer andra drägg så och förstöra.

Intervjuare [00:22:14]: Men sen är det väl också att invandrare det enda de har gemensamt är att de inte är födda i Sverige så de skiljer sig säkert jättemycket åt precis som alla andra människor.

Talare [00:22:20]: Ja men det är klart det är ingen homogen grupp på något sätt.

Intervjuare [00:22:22]: Nej det är inte.

Talare [00:22:24]: Absolut inte och sen så kan man då med risk för att generalisera och råka komma fel men man kan faktiskt gå in i olika grupper och se alltså de somalier som har kommit hit de kommer bokstavligen talat från stampade jordgolv.

Intervjuare [00:22:41]: Ja just det.

Talare [00:22:41]: De har levt i byar utan någon form av teknik ofta när de kommer hit och så ska de ta till sig hela det här väldigt teknokratiska samhället som vi lever i idag och de kanske inte har haft någon utbildning överhuvudtaget och ingen kan läsa och ingen kan skriva det är en jättelång väg, det är otroligt svårt medan somalierna som kom till England de var de högutbildade och de rika så i England är somalierna en väldigt väl sedd invandrargrupp medan här är de trash och det har sin förklaring för de har mycket svårare att integrera sig i samhället men det händer nu, det kommer det, det kommer, det kommer.

Intervjuare [00:23:13]: Det kommer?

Talare [00:23:15]: Ja och där måste jag säga att jag får slå ett slag för Folkets hus och parker där de har haft en anställd i ett antal år som jobbar uteslutande med Nya mötesplatser kallas det programmet.

Intervjuare [00:23:27]: Okej.

Talare [00:23:29]: Alltså hjälper folk att starta upp nya Folkets hus och de som gör det det är väldigt ofta i invandrartäta områden och det är till exempel väldigt ofta unga somalier som är otroligt driftiga, otroligt duktiga och det kommer att ruska om i svensk politik om ett tag när de börjar ta till sig så det är spännande, det är en spännande och bra utveckling.

Intervjuare [00:23:50]: Det är intressant därför att Folkets hus är verkligen folkrörelsen vi måste ha någonstans där vi kan mötas, det med sossarna och detta och nu är det de nya svenskarna som tar över det och startar nya Folkets hus.

Talare [00:24:01]: Yes och Folkets hus håller, det har vi gjort ute på Vingen man håller föreningskunskap för unga så att man kan lära sig att ta av det som samhället faktiskt erbjuder, att söka pengar från ABF eller från Sensus och ha studiecirkel och ha någonstans att vara och göra något vettigt av sitt liv men det måste du lära dig för hela den formalian runtomkring att bilda en förening den är egentligen från 40-talet och skulle moderniseras något kan man tycka, den är något knepig [skrattar] och väldigt idiotisk och bara inbjuder till fusk liksom det inbjuder till att du har folk på fejkade poster som de egentligen inte förstår vad det är bara för att du måste ha en styrelse som ser ut på ett visst sätt så att det skulle man kunna göra uppdatera de reglerna och komma längre kanske men det viktiga är att folk kan ta till sig det och använda det.

Intervjuare [00:24:53]: Ja det är positivt åtminstone.

Talare [00:24:56]: Men så där då är Folkets hus en del utav ja det är civilsamhället och det är många goda krafter där.

Intervjuare [00:25:05]: Men då verkar det som att du ändå har någon slags positiv framtidstro? Det är inte nattsvart även om du har sett alla de här baksidorna?

Talare [00:25:12]: Nej alltså jag vägrar, alltså jag är väldigt optimistisk och jag vägrar att tro att människan är ond eller dum eller så utan jag tror att det är ett uttryck för en slags, ja en slags förvirring det som händer just nu och frånvaron av att de om vi nu tar Sverigedemokraterna till exempel så är det frånvaron av att de etablerade partierna går in och tar ett reellt problem på allvar av rädsla för att bli kallad till exempel rasist och det är inte frågan om att man generaliserar eller fabricerar någonting utan det är frågan om att man tittar med öppna ögon och ser det som pågår idag alltså när 13-åringar eller 12-åringar går med sin mamma eller pappa till doktorn och för att agera tolkar det är inte vettigt, de är barn, de ska få vara barn och det värsta av allt det är att jag hörde i en sådan här kultur där pojkar får verkligen inte vara med kvinnor och det kan man tycka vad man vill om och hoppas att det förändras men då när han tvingas gå med sin mamma till gynekologen du vet det var fruktansvärt han hade så svårt att bara berätta om det här och det var en oerhört klok, väldigt vettig lillebror till en utav våra killar då som var där så han var elva år den här killen som hade fått gå med och hans storebror vad skitförbannad och sa det var jag som skulle gjort det ja men du var inte hemma och mamma hade akut ont jag var tvungen. Ja men de ska ha en tolk där ja men de hade ingen så då fick jag och det är så hemskt att höra.

Intervjuare [00:26:46]: Alltså det blir ja, det blir på så många nivåer det här är sådant man inte tänker på.

Talare [00:26:55]: Nej det blir verkligen på många nivåer men lång historia kort då för mig så blev det ja ett och ett halvt nästan två oerhört lärorika år men jag skulle inte vilja jobba där igen för jag, ja för att skydda mig själv helt enkelt, man orkar inte riktigt att se den här droghandeln och se det här och se alla de elaka krafterna liksom.

Intervjuare [00:27:18]: Och då var du ändå på den goda sidan så att säga om man tänker en socialsekreterare eller någon som är myndighetsrepresentant som står på den sidan hur orkar de?

Talare [00:27:29]: Nej precis, fruktansvärt.

Intervjuare [00:27:31]: Och dessutom ganska ofta underbemannade och för mycket att göra.

Talare [00:27:34]: Ja och för lite resurser att hjälpa om de faktiskt kommer åt, nej usch och så stängde man den fritidsgården som fanns där uppe för att det inte fanns pengar och det var ett val man gjorde inom social resursförvaltning då att prioritera om pengarna och lägga på de andra fritidsgårdarna men du stänger ner en fritidsgård i Östra Göteborg [skrattar].

Intervjuare [00:27:53]: Ja men då är vi tillbaka till detta efteråt så blir man så illa tvungen att få fram pengar och fixa till men man lägger ingenting på det förebyggande, ja du men du vi kom in lite här på en gång vi var inte klara med det formella [skrattar].

Talare [00:28:11]: Okej då backar vi.

Intervjuare [00:28:14]: Har du familj?

Talare [00:28:18]: Ja jag har familj, jag har en man numera vi har faktiskt gift oss efter tretton år i synd [skrattar].

Intervjuare [00:28:24]: Ja okej.

Talare [00:28:23]: Och två stycken bonusbarn som jag har levt med nästan hela deras liv höll jag på att säga men de var tre och fem när jag flyttade in i deras liv så det är mina pojkar.

Intervjuare [00:28:36]: Var bor du?

Talare [00:28:36]: Jag bor i Hjuvik i det huset som mina föräldrar byggde på vår gamla sommartomt när mamma pensionerade sig så det stod färdigt 2001.

Intervjuare [00:28:47]: Jaha.

Talare [00:28:47]: Och sen när pappa dog så bodde hon kvar ett år och sen ville hon inte bo längre, det blev tungt med trädgården och så så då flyttade hon till lägenhet och så tog vi

över huset.

Intervjuare [00:28:58]: Och var är du född någonstans?

Talare [00:29:01]: Jag är född egentligen på Knippla höll jag på att säga men vi bodde på Knippla precis det första men sen är jag uppväxt i Vasastan vid Schillerska.

Intervjuare [00:29:09]: Jaha Knippla är en av öarna i...

Talare [00:29:12]: I norra skärgården ja precis.

Intervjuare [00:29:14]: Så då tillhör det inte Göteborg?

Talare [00:29:17]: Nej det är Öckerö kommun.

Intervjuare [00:29:18]: Det är Öckerö kommun okej.

Talare [00:29:20]: Jag bodde där ganska exakt två månader [skrattar].

Intervjuare [00:29:23]: Ja, ja [skrattar].

Talare [00:29:25]: Sen flyttade vi då in till stan.

Intervjuare [00:29:26]: Och sen uppväxt i Vasastan?

Talare [00:29:27]: Mm.

Intervjuare [00:29:29]: Jaha och hur länge bodde du där?

Talare [00:29:33]: Ja tills jag flyttade hemifrån när jag var 18 ganska exakt.

Intervjuare [00:29:37]: Och blev du kvar i Göteborg då?

Talare [00:29:40]: Jag har bott i Göteborg hela mitt liv när jag har bott sen har jag varit på några längre resor så jag har varit borta ja sammantaget så har jag varit borta tre år då i några olika perioder, sex månader, åtta månader, fjorton månader och sådär.

Intervjuare [00:29:55]: Sådär upptäcka världen eller skaffa livserfarenhet eller?

Talare [00:29:57]: Ja eller bli kvar, jag hamnade i Nya Zeeland och jobbade sex månader på en montessoriskola så blev jag kvar där så ett tag men annars javisst det är upptäckarlusta liksom du får den här restarmen du längtar ut igen så [skrattar].

Intervjuare [00:30:14]: Men och då jobbade du som lärare?

Talare [00:30:18]: Jag gick montessori när jag var liten och så hamnade jag där och så behövde de en extra pedagog och du ska egentligen ha utbildning och så men jag blev en

stödpedagog då och de betraktade det som eftersom att jag hade gått både lekskolan och låg- och mellanstadiet i montessori så hade jag tillräckligt mycket erfarenhet.

Intervjuare [00:30:37]: Sen då med utbildning och så där vad blev du?

Talare [00:30:39]: Jag vad blev jag? Jo jag läste kulturvetarlinjen som väl finns igen men inte ser ut alls som den gjorde när jag läste den och så läste jag en fil.kand. så jag har en fil.kand. i dramatik och sen var jag ute och reste och sen kom jag hem och gick till Backa teater och sa Hej har inte ni något jobb här? Jo det har vi faktiskt sa de då [skrattar].

Intervjuare [00:31:02]: Nähä?

Talare [00:31:03]: Jo så var det på den tiden, jag hade inget CV eller ingenting, jag hade bara ett namn på deras producent Ulf Bjurström då gick jag och pratade med och då var deras skolteaterproducent ledig ett år eeh nej nu ljuger jag nej Ingeborg Spik slutade och så skulle Brita Papini komma dit men hon skulle följa sin klass sin nya ut så det var över ett år och då sa de väldigt tydligt att det är bara det här läsåret ja men det är väl jättekul och det var så där [gör ljud] jag var inte så bra på papper då och jag är nog fortfarande inte så bra på papper, jag tycker inte det är så roligt med papper, viktiga papper, så jag hade ett system med linor med färgglada klädnypor där jag hängde upp då viktighetsgrad på pappret som jag bokstavligt talat gick in i när jag kom in på kontoret så här ringa dem, ja just det jag måste ringa dem, men det var vansinnigt roligt för det var en teater som då var hemlös så vi hade en liten container på utsidan av stadsteatern och det var kontoret.

Intervjuare [00:32:02]: När var detta?

Talare [00:32:03]: -88 och sen så hade vi ett dramaturgrum uppe på femte våningen då som var, så det var basen och sen när jag hade gjort det här läsåret så frågade de mig om vad jag ville göra för de ville ha kvar mig och då fick jag välja.

Intervjuare [00:32:19]: Nähä?

Talare [00:32:20]: Jag blev inkallad till Eva Bergman och Ulf Dohlsten och tänkte vad har jag gjort för fel så jag blev så nervös så jag kom in i rummet och sa vad har jag gjort? [Skrattar] Det har de berättat för det har jag glömt, och så här du har inte gjort någonting eller du har gjort jättemycket sa de då, så här jaha och så började vi prata då [skrattar] och då så frågade de vad vill du och så sa jag ja rekvisita fast det vågar jag inte ens drömma om. Ja men vi har ingen rekvisitör säger de då.

Intervjuare [00:32:43]: Nähä? [Skrattar].

Talare [00:32:45]: Jo [skrattar] och på den vägen blev det.

Intervjuare [00:32:48]: Men kunde du något om det då eller lärde du dig på vägen?

Talare [00:32:51]: Alltså rekvisitörer då, det fanns ingen utbildning för det utan det är ett slags intresse och jag hade väl på så sätt en ganska bra utbildning för jag hade både

teaterhistoria och sådant i botten och sen har jag alltid varit intresserad av loppmarknader och mycket sådant där och sen så hade jag de två bästa läromästarna i världen Gustav Schörnig som var attributmakare på Stadsteatern som var jätteduktig på alla material och allting sådant där och sen så Lena Selander som var den fasta scenografen, och de lärde upp mig.

Intervjuare [00:33:19]: Ja så det blev som en lärlingsutbildning nästan?

Talare [00:33:23]: Ja precis fast man måste säga att jag fick inte så mycket reell utbildning på det sättet.

Intervjuare [00:33:29]: Nej, nej.

Talare [00:33:31]: Men det blir, sen har det alltid, alltså Backa har alltid jobbat med rekvisitörer som är väldigt väl sedda som en del i det konstnärliga huvudet så jag sitter med på möten eller gjorde då under de åren mycket, mycket tidigare än alla andra rekvisitörer i hela stan som jag känner och man kan se, det kan jag faktiskt se när jag tittar igenom gamla fotografier att det finns en linje i mitt arbete som jag gjorde framförallt med Lena Selander och med Tofte Per Lamberg då så att jag var väldigt fristående, sen ska allting, det är ju ett samkonstverk alltså teatern är projektets moder och vi ska göra någonting tillsammans och alla jobbar ju för publiken så man kan inte dra iväg åt något annat håll än scenografens vision till exempel.

Intervjuare [00:34:15]: Men du var verkligen del av den skapande processen?

Talare [00:34:18]: Ja och det var otroligt roligt, alla de åren var otroligt, otroligt givande och så just i den gruppen och hur vi växte och vi fick Bulten då, hade vi inte fått Bulten så hade det nog splittrats för de hade försökt att hitta en lokal så länge och letat på allt från Lorensbergsteatern till allting sådant men då fick vi Bulten och så började vi göra de där som har blivit klassiska de verken och de resorna som vi gjorde under hela 90-talet när vi turnerade med Trettondagsafton det var så vansinnigt roligt och lärorikt, och sen en utav de roligaste sakerna vi gjorde där också det var de två samarbetsprojekten som vi gjorde med dels Henning Mankells teater i Maputo Moçambique och dels i Palestina med en liten teatergrupp där, det var så otroligt lärorikt och otroligt givande där vi gjorde samproduktioner där det var två scenografer, två regissörer, två, hela vägen var dubbelt, dubbelt, dubbelt. I Palestina så gjorde vi verkligen så att vi turnerade i Palestina och turnerade här.

Intervjuare [00:35:20]: Med samma föreställning?

Talare [00:35:21]: Med samma föreställning och då så var det de två araberna de pratade mer arabiska i Palestina och de två svenskarna de pratade mer svenska i Sverige men föreställningen var mycket musik, mycket sånger och vi sjöng ju i Hanin el-Bahar som vi turnerade länge med där gjorde jag allting, där gjorde jag scenografi, ljus, ljud, kostym [skrattar] hela middevitten det var en sån här sidoproduktion liksom. Men det var roligt för det var mycket musik och med Bosse Stenholm som drivande där, skitkul, så roligt och så lärorikt.

Intervjuare [00:35:56]: Ja jag förstår, hur länge var du kvar där då?

Talare [00:35:59]: På Backa?

Intervjuare [00:36:00]: Ja.

Talare [00:36:01]: Jag var 25 år på den teatern, den du.

Intervjuare [00:36:05]: Men varför slutade du då?

Talare [00:36:06]: Jag slutade egentligen utav tre anledningar dels så fick vi en toppstyrning på ett sätt som jag tyckte var väldigt tråkigt det var när den här linjeorganisationen implementerades inom Göteborgs kommun så blev det mycket, Backa fungerade under alla år mer som en frigrupp än som en institution och plötsligt så blev vi en institution.

Intervjuare [00:36:25]: Okej.

Talare [00:36:27]: Sen började jag någonstans i det inse att shit nu är inte jag yngst längre för det var jag när jag började [skrattar] nu är jag snarare äldst, inte riktigt men inte långt därifrån och i det då så kände jag att jag kan inte hålla till jag är typ 74 med att jobba med det här för rekvisitörens arbete är jätt tungt.

Intervjuare [00:36:47]: Alltså rent fysiskt?

Talare [00:36:48]: Ja du bär och släpar något så otroligt mycket och speciellt på Backa då där vi bara är fyra tekniker, vi gör alla ombyggen tillsammans och bygger gradäng och gör allting sådant och det gör vi...

Intervjuare [00:36:57]: Så du var inte bara rekvisitör utan du var tekniker också?

Talare [00:37:01]: Ja absolut på Backa är det så vi har alltid jobbat som allmäntekniker så sen så var jag väldigt ofta scenmästare vilket betyder att jag blev lite befriad från det allra tyngsta för då satt jag på mötena istället och jobbade nära scenografen och var mycket ute och röjde och sådär så det är klart att de två manliga teknikerna som bara var tekniker eller scentekniker tog mer utav scenarbetet medan Laila backade upp mig eller jag backade upp henne på rekvisitaområdet då men det blev tufft och det blev tungt och man kände det alltså jag är helt utsliten alla leder är för långa, jag har burit alldeles för mycket, bara det att gå iväg med två pundare det skulle inte jag klara egentligen det ska man inte göra som kvinna heller för då kan man få framfall har jag fått lära mig sen [skrattar] men det är urtypen egentligen två stycken 25 kilos tyngder och så springer man iväg över rummet så här och så är man lite dålig själv då på att använda de hjälpmedel som kanske finns, det kanske finns en liten vagn men den står på andra ändan av teatern och då går man inte och hämtar den så det är så nej så jag kände väl att fysiskt så kommer jag inte riktigt att orka så och sen var det faktiskt inte lika spännande längre.

Intervjuare [00:38:14]: Nej nej du var lite mätt?

Talare [00:38:15]: Ja alltså jag kunde allt när jag fick listan då på rep-rekvisitan så var det inga tveksamheter vart jag skulle gå för att hitta allting, i början var det rena rama detektivarbetet och skitspännande, åh tändstickor med gult plån hur ska jag göra då och så satt man med telefonluren och ringde och pratade med folk så här Hej jag ringer från Backa teater nu kommer jag med en lite konstig fråga [skrattar], säljer ni sådana tändstickor som egentligen är olagliga? Så det var jätteroligt och det ser inte alls ut så längre jobbet på det sättet, plus att den här hetsen, produktionshetsen har skapat ett helt annat klimat, man kunde nästan aldrig tillverka någonting som man var riktigt nöjd med de sista åren för man skulle vara färdig och gå vidare till nästa projekt. Vi hade väldigt ofta kollationering på en eller till och med två produktioner innan vi hade kommit till premiär på den första, på fyra stycken.

Intervjuare [00:39:16]: Precis detta har jag hört flera säga i olika sammanhang allt ifrån Volvo till bostadsområden till samhället i stort att det har tightats och slimmats och effektiviserats och tempot har drivits upp och vi hinner inte med, på så många olika sätt alltså.

Talare [00:39:29]: Nej men precis och så har vi 40 timmars arbetsvecka även om många har 38 nu och så men det har inte hänt någonting med antalet timmar på när är det sedan 30-talet?

Intervjuare [00:39:40]: Nej precis det var en Volvoarbetare som jag intervjuade som sa att om han fick välja nu så skulle han hellre ta arbetstidsförkortning än löneförhöjning.

Talare [00:39:46]: Absolut.

Intervjuare [00:39:49]: Men du vad hände sen då? Då sa du upp dig?

Talare [00:39:52]: Ja jag sa upp mig och så lång historia kort och som man inte riktigt får prata högt om för jag har lite yppandeförbud där fortfarande men jag fick ett väldigt bra villkor på den uppsägningen, väldigt bra så jag hade 18 månaders lön när jag gick därifrån.

Intervjuare [00:40:07]: Okej.

Talare [00:40:06]: Vilket jag inte använde alla för jag fick ett jobb och då tappade jag åtta månader men det var otroligt förmånligt så jag hade verkligen tid på mig för att hitta vad ska jag göra och det jag insåg då när jag började jobba där det var att jag kunde rätt mycket så jag började läsa projektledning bara för att få papper på det för som teaterarbetare så är du projektledare ut i fingerspetsarna det känner du till också man kan hela det där på sina fem fingrar och vet precis hur man planerar och så men jag hade inga papper på någonting så då läste jag 15 poäng på distans och sen så, ja har jag läst lite Photoshop och lite sådär pluggat på så att jag också har papper på det för jag har alltid jobbat i Photoshop men hade ingen examen eller någonting sådant så då har man plötsligt såhär oj jag har betyg [skrattar] jag har saker jag kan som står här och väldigt fina betyg från både Eva och Matthias som jag hade med mig också så då började jag söka och så hittade jag det här i Bergsjön så då var jag i Bergsjön i ett och ett halvt år.

Intervjuare [00:41:11]: Jaha.

Talare [00:41:14]: Och sen så blev jag head huntad till Vingen och sen nu så ska jag sluta där.

Intervjuare [00:41:19]: Så nu är det stort och öppet med möjligheter?

Talare [00:41:23]: Ja precis ja men det börjar faktiskt kännas så jag är riktigt nyfiken och jag ser framtiden med ganska mycket eller tillförsikt kan man säga, jag känner mig inte orolig åtminstone inte ännu så får vi se [skrattar].

Intervjuare [00:41:39]: Du vad spännande. Lite sådana här frågor om din syn på ditt boende och Göteborg och sådant, hur trivs du i din stadsdel, hur ser du på den?

Talare [00:41:49]: Jag trivs fantastiskt bra och det är så lyxigt att bo där precis vid havet och bo i en trädgård och renare luft och allting, vi är otroligt privilegierade verkligen och dessutom den delen utav Hjuvik vi bor i då den har ganska länge varit skyddad från att stycka tomter för man fick inte stycka under 1000 kvadrat och eftersom de flesta tomterna är 1700, 1800, 1900 så har de fortsatt att vara stora så att det är fortfarande luft mellan husen det är inte sådär att det smäller så, sen finns det nackdelar med att bo där ute bussarna går inte så himla bra och man är i princip bilberoende om man ska handla för att det finns inga affärer i närområdet och så och det kan man tycka är lite knöligt och lite dumt så men man får ta det onda med det goda om man säger så. Ska jag ta mig från ena änden av min stadsdel eller min del utav stadsdelen för det är Västra Hisingen som det heter nu då men från Torslanda ut till mig så tar det mig 45 minuter med buss och två byten ofta, så det är väldigt dålig infrastruktur där ute.

Intervjuare [00:42:55]: Vad tar det med bil då?

Talare [00:42:59]: Sex eller sju minuter.

Intervjuare [00:43:00]: Ja det är inte klokt.

Talare [00:43:02]: Nej det är extremt dålig infrastruktur och nu så går bussarna in till stan då går alla på Volvotider går via Volvo, alla bussar går via Volvo så det tar 55 minuter eller en timma att ta sig från Hjuvik [skrattar] in till centralstationen som är två mil drygt, det är lika långt som det tar att ta sig till Trollhättan som är några mil längre bort så det är helt extremt dåligt i Torslanda och nu ska de dra in en utav bussarna.

Intervjuare [00:43:31]: Och då blir det ännu mer biltrafik då naturligtvis?

Talare [00:43:33]: Jo men det är klart det är det som återstår liksom, sen är det också helt extremt men det är något slags tidens tecken som vi märker väldigt tydligt när våra killar växte upp så cyklade de ju hela året i princip, utom när det var riktigt vidrigt väder kanske vi hämtade dem, men annars så cyklade de till fotbollsträningen och så, nu kör föräldrarna till allt, hämtar och lämnar och hämtar och lämnar och barnen får inte gå till skolan ens för det är lite långt tycker de då föräldrarna.

Intervjuare [00:43:58]: Vad tror du det beror på att det har blivit så?

Talare [00:44:02]: Jag vet inte det är en curlande föräldrageneration det är så symtomatisk tycker jag det finns hjälm och skydd till allt du gör idag, jag tror att det är bra att slå sig lite och det finns faktiskt vetenskapliga undersökningar som säger precis det att barn som inte slår sig och som blir beskyddade så att det inte händer oväntade saker de blir inte lika kreativa och kan inte hantera problem och situationer som uppstår lika bra för de har inte kapaciteten till det för de har aldrig tränat sin hjärna på det sättet.

Intervjuare [00:44:34]: Det är väl det man kallar för överbeskyddad?

Talare [00:44:37]: Mm extremt men de har forskat på detta, det är en fransk undersökning som är ganska gedigen och sen har de forskat i USA och så börjar de tydligen forska här i Sverige och det är alltså vi kommer skapa individer som inte kommer att kunna hantera oväntade situationer det är det vi håller på med [skrattar] i vår iver att hålla de så trygga och säkra och så som möjligt.

Intervjuare [00:44:59]: Det låter som en parallell till det här med att allergierna ökar för att vi lever för rent och inte utsätts för prövningar vad gäller...

Talare [00:45:04]: Precis.

Intervjuare [00:45:07]: Det hänger ihop alltihopa.

Talare [00:45:09]: Det gör det, nej så du ska slå dig lite och du ska göra lite sådant [skrattar], men nej vad det beror på annat än att, alltså de vill vara goda föräldrar det hör man när man pratar med dem så det finns ingen illvilja bakom.

Intervjuare [00:45:23]: Nej men missriktad välvilja kanske.

Talare [00:45:25]: Ja och det finns också en väldigt flathet, alltså Vingen där jag jobbar då det huset försöker vi fylla med så mycket kreativitet och lek och olika saker som möjligt så bland annat har vi en danslärare som hyr in sig där och då blir det i perioder väldigt mycket barn och huset är oerhört vackert arkitektoniskt byggt men helt värdelöst för att ha barn i, det är stentrappor och så är det glas och så är det betong och ljudet och sen är stentrapporna dessutom väldigt vackert gjorda med en rutschkaneliknande sak det är bara att rutschkanan slutar i en liten sten eller betong nej metallpelare så det är fullständigt livsfarligt att åka där, vi har alltså kört en kille till sjukhus som fick sy åtta stygn här bak för han åker in och dessutom så skadade han genitalierna för han fick jättefart och så åkte han in och så svimmade han av bakåt då åtta stygn och sen vad som hände med lille snoppen det vet jag inte, så att vi går dit och säger till och säger till och ber föräldrarna att vara aktsamma och de säger inte till de säger snälla sluta istället för att ta tag i sin treåring och säga nu slutar du, det får man inte göra här eller så säger de så här lyssna nu på vad hon säger och då tänker jag så här herregud de är helt flata, de vågar inte prata med sina barn.

Intervjuare [00:46:45]: Intressant.

Talare [00:46:45]: Alltså det finns någon slags konflikträdsla, det ska vara så bra och så fint allting och man vågar inte ta en konflikt.

Intervjuare [00:46:49]: Det låter också som samhället i stort det här alltså... hur ser du på andra stadsdelar i stan, hur rör du dig i stan?

Talare [00:46:59]: Jag har rört mig ganska lite de senaste åren eftersom jag har jobbat och bott i samma stadsdel så jag kan komma in i stan då som jag kände utan och innan när jag var rekvisitör och titta så här oj nytt, oj avstängt, oj spårvagnen går där, oj [skrattar] och känner mig helt förvirrad men jag är en göteborgare i själ och hjärta så det är klart att jag är inne och ser på teater och jag är inne och går på museer och är inte för att Torslanda ska bli en egen kommun vilket många är, och då åker jag de bussarna förbi Volvo och så [skrattar].

Intervjuare [00:47:31]: Helt uppenbart, en fråga är nämligen om du känner dig som en göteborgare?

Talare [00:47:38]: Ja det gör jag, det är jag.

Intervjuare [00:47:40]: Vad är en göteborgare?

Talare [00:47:44]: En göteborgare är tror jag, vad vacker den tavlan är där uppe, någon som har, alltså vi är ganska coola, vi är inte så stressade, det märker jag ju var jag än kommer. Jag är ganska ofta i Stockholm nu, det har jag varit med jobbet, och det är någonting med Stockholm, alltså tempot är på ett helt annat sätt och jag kommer alltid då, eftersom jag inte bor där så kommer jag på något sätt alltid och går mot strömmen och får ungefär 68 armbågar i mig då för att jag ska ditåt och alla andra ska ditåt precis då när man går av tunnelbanan, alltså det är något med tempot där som ger hetsigare människor tror jag, så vi är lite coolare här och sen så finns det alla de där fördomarna men jag tror lite ligger i det också att vi har rätt mycket humor och sådär alltså man kan tjöta här.

Intervjuare [00:48:34]: Ja just det.

Talare [00:48:36]: Börjar man tjöta med någon i Stockholm så gör de ju så.

Intervjuare [00:48:39]: [Skrattar].

Talare [00:48:40]: Och tänker vad är det för kuf som ska sticka kniven i mig nu eller något känns det som att man tycker och jag gör väldigt ofta det, alltså tjötar med folk i Stockholm som frågar mig och de är så här Du stannade och du pratar med mig, du svarar [skrattar], och det är när man gör de här oväntade mötena det är då man blir lite utmanad och det händer nya saker, så jag tror att vi är kanske lite nyficknare också, sen så finns det då allt det här som är jättenegativt som vi har berört nu med hur vi har behandlat våra nya svenskar som kommer hit både i hur vi behandlar dem och att det har blivit så segregerat och att det därmed blir så, alltså det blir så jobbigt att leva i de stadsdelarna med det här som jag upplevde i Bergsjön att du ser droghandeln pågå öppet och polisen har ingen chans och de kommer inte in, de har svårt att prata, det är som öborna förr i tiden, öborna förut de hade en sådan Vi klarar oss utan polisen och polisen har ingenting här att göra, så det blir de här

slutna samhällena och det var inte bra på öarna och det är inte bra i förortererna heller, alltså det blir det här att Vi klarar oss själva, och de har till och med egna domstolar.

Intervjuare [00:49:56]: En del utav parallellsamhället?

Talare [00:49:59]: Ja precis så var det på öarna också, vi har ett sådant här jättebra exempel för ungefär tio eller femton år sedan, tiden går så fort, så var det misshandel utav folk i trettioårsåldern var och varannan fredag alltså folk som blev riktigt sönderslagna och ingen visste vem som hade gjort det, ingen sa någonting, ingenting, ingen pratade och polisen åkte dit ut, det fanns ingen fast polis där ute.

Intervjuare [00:50:24]: Var var detta?

Talare [00:50:24]: På Höno.

Intervjuare [00:50:26]: Jaha på Höno

Talare: Öarna, och ingen sa någonting, ingen berättade någonting och det här pågick flera år och sen tillslut så var det en äldre gubbe som öppnade munnen och pekade ut dem och det var, hans egen sonson var den ena, det är den, den, den, den då var det alltså ett gäng trettioåriga pappor som fick röja helt fritt, så när de fick lite för mycket alkohol i sig när de var ute så var det någon som blev förbannad på någon och så smällde det och det här pågick i nästan ett år innan någon pratade med polisen. Sen när den här äldre mannen hade börjat prata då fanns det plötsligt en massa vittnen och de åkte dit så det skrek om det för de hade slagit folk alltså riktigt, det var en kille som hade legat i koma i en vecka innan han kunde väckas och hjärnan var helt omskakad. Han dog inte men det kunde han nästan ha gjort, istället det var så nära, men det sättes att hantera samhället det ser jag att det håller på att växa fram i våra ytterområden och det är en jättefarlig utveckling, den är inte bra. Sen finns det väldigt mycket gott också det finns kvarterspoliser som jobbar hur bra som helst i både Bergsjön och Kortedala och så, alltså det finns verkligen folk som orkar och gör ett jättebra jobb men det är för mycket de har att slåss med, det är för mycket, alltså Biskopsgården du vet det ska vi inte prata om och det är också den här orättvisan som man ser som jag tycker är så påtaglig, jag hoppas att stadsdelssystemet skrotas väldigt snart, det är på väg, det kommer att hända men frågan är hur lång tid det tar.

Intervjuare [00:52:05]: Man lyfter ut skolorna.

Talare [00:52:06]: Ja skolan har flyttat nu och man pratar om äldrevården och så för det måste bli en jämnare fördelning över staden, det kan inte vara så att vissa stadsdelar som norra Hisingen nu till exempel går under ekonomiskt för att de har så mycket problem att hantera, och nu går de 400 000 back och nästa år kommer de gå 800 000 eller om det var tvärt om jag kommer inte ihåg, men det är för att deras situation ser helt annorlunda ut än Askim till exempel, och du har också då, när du får in skattemedel och sådant så har du också en annan nivå så allting blir snett när man gör den uppdelningen, så jag tror att vi allihopa vinner på att göra det mer jämnt överlag och man kan också då kanske skapa en annan rörlighet i stan med flyttkedjorna, att man kan få till någonting för det är bevisat gång efter annan, där har man forskningen på chilienarna när de kom hit och nu är chilienarna väldigt

lika oss i humör och i kynne och så så det har varit en väldigt positiv integration där, men också när de började flytta, när de inte bodde i Hammarkullen allihop utan de började flytta då började det hända saker och då började det luckras upp och det är en lyckad integration i samhället, de flesta chilensarna har bra positioner i samhället, de har jobb lite ungefär som alla andra och det är inte så fackade i ett litet, litet, nu gör jag, det där förstår inte...
[skrattar]

Intervjuare [00:53:36]: En liten nisch så [skrattar].

Talare [00:53:37]: Ja precis.

Intervjuare [00:53:37]: Nej men de säger det att i ett mer jämställt samhälle så mår alla bättre, även de som har det bäst, och tvärt om.

Talare [00:53:48]: Ja.

Intervjuare [00:53:50]: Ja men du oj vad tiden går, är det någonting som du vill tillägga sådär jag tycker att vi har pratat om det mesta.

Talare [00:54:02]: Nej jag vet inte vad jag vill tillägga, jo jag vill tillägga att jag är orolig för den utvecklingen med kulturen framöver, det kan man ju säga det är ju liksom min nisch och det är där jag jobbar och att se alla dessa Sverigedemokrater då jag menar han den där Stockholms borgarråd nu som ska sälja ut biblioteken, alla bibliotek i Stockholm ska bli privata alltså va? Och vad vinner du på det? Vad ser han då? Vad tror han att han ser då ska han få in liksom pengar för lokalerna eller vad är vinsten i det?

Intervjuare [00:54:29]: Ser du de tendenserna i Göteborg också?

Talare [00:54:31]: Du vi är inte riktigt klara med vad det blir här och det var inte så många Sverigedemokrater här i Göteborg i stort som tur var, det är väldigt många runtomkring där jag bor, inte just exakt där jag bor men inte så långt bort så var det 30 % på ett ställe.

Intervjuare [00:54:48]: Oj.

Talare [00:54:49]: Hyppeln var det 28 % liksom vi kan stänga färjan till Hyppeln, vi sänker den [skrattar] så får de inte komma. Nej men det är skrämmande och det är starka karaktärer då lokalkaraktärer som har lurat i dem en massa olika saker och så röstar man med dem alltså man röstar mot ny inblandning av andra människor det är rätt spännande om du drar ett streck i Sverige någonstans runtomkring Åre norr om det så är det väldigt lite Sverigedemokrater, väldigt lite, det finns nästan ingen kommun där de är mer än 10 % och uppåt medan nedåt i Skåne så var det alltså det är ställen där de kommer att styra, där de kommer att sitta ordförande, där de kommer, Höör till exempel.

Intervjuare [00:55:45]: Usch, jag tror vi ger oss.

Talare [00:55:45]: Vi ger oss.

Intervjuare [00:55:48]: Ja tack.

[bandningen slutar]